

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Prooroc Ilie Tesviteanul

Fiilor, fiilor, slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh că am venit și vin la voi cuvânt pe pământ și că ați crezut și v-ați ales ai Mei și că am cui să le spun fii ai Mei! Slavă din cer și până pe pământ că vă am, că lucrez cu voi slava venirii Mele iarăși de la Tatăl la oameni, o, fiilor.

Drumul crucii l-am așezat celor ce dau să vină după Mine și le-am spus: «*Eu sunt calea*», iar dacă ei nu vor cruce, o, să nu caute să vină, ci să rămână cum au fost, cu viața veacului acesta, căci spre cer, spre acasă, spre odihnă se merge așa cum am mers Eu, cu cruce, și apoi mulți și tot mai mulți au privit spre făgăduințe și și-au luat crucea urmându-Mi prin lepădare de sine, iar cei fără de lepădare de sine n-au stat pe drumul crucii, spre viață cu supunere, cu veghe peste ei, și iată, spun acum soarta celor cărora Dumnezeu li se descoperă în zilele acestea prin cuvântul Său, care izvorăște din gura Sa vreme de șaptezeci de ani pe pământul român, căci sunt sortați aceștia în trei. Întâi sunt cei chemați prin descoperirea care le iese în cale, prin cuvântul Meu care li se descoperă din mila Mea de ei, iar dintre ei vin, căci se aleg dintre cei chemați și vin și se apropie de izvor, de taina Mea, de mersul lor cu ea, dar nealegându-și statornicia printr-o iubire sfântă și multă și mereu, ei își pierd mersul, și nu mai rămân aleși dintre cei ce au fost chemați și s-au ales să poată cu Dumnezeu, și sunt aceștia ca sămânța care cade în pământ și care se înăbușă din pricina grijilor pământești, și scade iubirea lor, scade și cad apoi de pe calea slavei. Iar cei credincioși sunt cei aleși de Dumnezeu și aleg ei credincioșia ca Iosua și Caleb și rămân ei lucrând și rodind și zidind la împărăția cerurilor și se văd lucrând și iubind nedespărțiți de Dumnezeu și de frați până la sfârșit, până la capătul drumului crucii ca fii ai lui Dumnezeu pe pământ.

O, așa era și pe vremea apostolilor Mei, cărora le-am dat să Mă poarte pe mai departe spre oameni, și veneau mulți pe drumul crucii, mulți, și de tot felul, și se făcea apoi încurcătură multă, căci erau cei chemați și se alegeau dintre ei să meargă și se iveau ispite fel de fel, și s-a făcut apoi ordine în mulțime și au spus apostolii Mei să nu vină oricum cei ce dau să vină, să nu vină să le fie lor bine sau să fie purtați de cei ce merg cu credincioșie, o, nu așa să vină cei ce vin, și au făcut apoi ucenicii Mei sortare în mulțimea care venea și se alegea pentru mers cu Domnul, o, că nu oricum se merge după Domnul, fiilor, și se merge cu viață sfântă, cu veghe peste viața ta, măi creștine, iar dacă tu nu te lași vegheat și crescut în lumina Mea, sub supunere cu iubire, tu faci apoi spărtură în turma Mea, faci dezbinare, cazi, și cad și alții prin tine, cad prin nesupunere, prin neveghe peste pașii lor, prin neascultare și prin ascunderi, cad prin nepăsare, căci lupul e flămând și umblă după pradă și trebuie veghe peste turmă, fiindcă lupul caută mereu, și iată, trei trepte sunt pentru cei ce trag spre Dumnezeu: cei chemați, apoi cei aleși, care se aleg să meargă, iar dintre cei ce se aleg alege Domnul pe cei ce rămân, pe cei credincioși pentru lucrul cu Domnul, și cu care Eu, Domnul, lucrez după planul Tatălui Meu împărăția lui Dumnezeu pe pământ, viață cerească peste turma creștină.

O, pace vouă, fiilor, pace vă dăruiesc, căci ea este mângâiere, ea mângâie, înviorează, împuternicește pe fiii lui Dumnezeu pe calea lor cu Mine! O, cum se zidește, cum se păstrează apoi pacea aceasta sfântă? Prin aplecare, prin cumințenie, prin iubirea cea pentru pace și pentru Dumnezeu. N-au pace cei ce nu se apleacă, n-au iubirea de viață, n-au lumina de lucrare, n-au iertare pentru greșeli, căci scris este despre cei fericiți cărora s-au iertat fărădelegile și cărora s-au acoperit păcatele. Și cum adică aceasta, fiilor? O, fericit cel căruia nu-i

va socoti Domnul păcatul, că unul ca acesta nu se apleacă spre viclesug cu limba lui ca să-și ascundă fărădelegea, căci își cunoaște păcatul și îl descoperă Domnului, iar Eu îi iert nelegiuirea, căci nu este în gura lui viclesug și dezvinovățire, și va locui el în locul cel sfânt, căci este curat cu mâinile și cu inima și n-a luat în deșert sufletul său și n-a lucrat viclesug între el și aproapele său și va lua el binecuvântare și multă milă de la Domnul, precum este scris despre cei ce urăsc minciuna și nu o lucrează pe ea, căci sunt fără de viclenie pe calea lor cu Dumnezeu.

E zi de sărbătoare, fiilor. Avem popas de odihnă pentru trup și pentru iubire între Mine și voi, între voi și Mine. Iubirea veghează și își păstrează rodul. Iubirea Mea de voi vă crește ca să vă desăvârșească și ca să fiți voi fii credincioși și să vă am la lucrul pe care Tatăl Mi l-a dat să-l lucrez cu voi și să-l așezăm pe pământ înaintea Sa, fiilor.

Chemați, aleși sau credincioși, cum a voit fiecare să se aleagă sau să fie ales spre credincioșie, așa a fost vremea Mea în mijlocul celor chemați ai cuvântului Meu din zilele acestea vreme de șaptezeci de ani. Avem acum la masă aici ceata proorocilor pentru serbarea proorocului Ilie și stăm la masă iar și iar ca în cer, fiilor. Puterea Mea din voi și de peste voi trebuie să crească, și crește prin iubirea voastră. Ce ar fi cu voi dacă Eu n-aș uda mereu de sus sămânța Mea din voi? V-ați usca și voi de grija de voi, de grijile cele pentru voi și n-ați mai fi frumoșii Mei, răsadul cerului pe pământ în vremea aceasta a ivirii de sus a împărăției lui Dumnezeu între oameni, iar voi ca fii ai ei, o, fiilor.

Ce să le spun și celor ce n-au iubit credincioșia și sunt sub sarcinile lor și-și poartă doar loruși de grijă și stau așa pe lângă maluri de o parte și de alta a râului cuvântului vieții veșnice, cuvântul Meu, care are ca lucrare formarea unui popor sfânt, care să stea înaintea Mea ca să vin, dacă a venit această vreme?

O, creștine, fiule, rău e să nu aibă creștinul cine să-l cerceteze și să-i vegheze și să-i ocrotească pașii făcuți, să nu fie de capul lui cel ce Mă află și se apropie să fie și se alege să vină după Mine! Ce mult se bucură satana când te găsește umblând de capul tău, fără vreo ocrotire, fiule. Te alegi sus, deasupra lui Dumnezeu cu mintea ta, ca Adam la începutul lui pe pământ, și care a lucrat prin mintea lui, de capul lui, deasupra lui Dumnezeu, Care avea să-l vegheze pe cel zidit. Vii și te vrei și tu fiu al lui Dumnezeu și stai cât stai și-ți iei apoi averea cea de sus și faci cu ea ce vrei și o dai pe nimic, și ajungi apoi să paști porcii lumii, gusturile trupești, slăbiciunile de tot felul, o, și poți ușor să cazi în toată tina apoi.

Grăiesc în ziua aceasta mare cu fiii acestui cuvânt, cu cei care au fost, cu cei care mai sunt încă, și grăiesc și celor cu credincioșie rămași, care stau lângă Mine lucrând și aplecându-se sub crucea Mea, purtându-Mi sarcinile și durerile și bucuriile și mersul Meu cel de azi. În cei șaptezeci de ani de cuvânt au tot aflat și au tot venit spre izvor creștini de toată mâna și au mers unii mai puțini ani, alții mai mulți ani și au plecat atrași de cele din afară, iar unii au rămas și au lucrat cu Mine și sunt fiii credincioșiei.

Iată ce le spun celor ce n-au stat și nu stau frumos în turma Mea de azi a cuvântului Meu, căci dacă vine cineva din lume și se alătură pentru creștere sfântă, după ce primește darul credinței, o, nu pentru tine vine, măi creștine, ai grijă de cele ce-ți spun Eu azi, căci îți spun cum și unde greșești și cum se greșește apoi în lanț, căci tu te apuci și faci legături între tine și cel venit sau cel găsit în turmă, și aceste legături nu sunt de la Mine, ci de la tine, o, și nu trebuiesc acestea, căci tu nu ești în stare să lucrezi ale Mele prin felul acesta al tău, și iată, lucrezi de la tine și îl deprinzi așa și pe cel ce dă să se bizuie pe tine ca pe un lucrător al Meu, și te ia drept garant al său din partea Mea, o, și nu ți-a spus nimeni să faci așa, iar Eu ți-am spus mereu să nu vorbești doi câte doi, câte trei pe margini, căci o așa lucrare nu te mai lasă să fii una cu Mine și cu frații, iar ceea ce faci tu e coborâre în lături, nu e mers cu Domnul, o, și îl deprinzi așa și pe cel ce se apropie spre izvorul Meu de cuvânt, și nu este al tău să faci aceasta, căci tu nu știi ce să faci dacă nu ai de la Mine să faci ce faci, ce lucrezi

când dai să-ți faci legături cu cei ce vin sau sunt veniți aproape de izvorul Meu cu pașii lor, iar apoi faci alt păcat greu, că te ascunzi, cum îți este obiceiul cel cu vicleșug lucrat, și minți lui Dumnezeu. O, cine te-a învățat oare să lucrezi așa, de capul tău? O, nu e al tău să lucrezi tu cu cel ce vine sau este venit, că tu nu poți, nu știi ca Dumnezeu sau de la Dumnezeu, dacă nu te apleci ca Dumnezeu.

Nu trebuie să aibă legături de alt fel cei ce dau să lucreze de capul lor. Aplecarea și mărturisirea lui Dumnezeu prin viața cea trăită, aceasta este de ajuns ca să fii de pildă pentru cei din jur, iar între creștini nu trebuie alt fel de legături, decât cele pentru Dumnezeu, nu pentru ei înșiși, nu pentru lucruri pământești, căci acestea îi despart de Duhul lui Dumnezeu pe cei ce lucrează așa, ca Adam în rai, de capul lui. Este al Meu să fac legături sau nu cu omul care vine și el, căci Eu știu de el, Eu cunosc cine este și ce poate să ducă și ce îi trebuie pentru viața mântuirii lui din păcat. Nu tu ești cel ce știi ceea ce știe doar Dumnezeu, că au venit creștini și și-au făcut legături de tot felul pe margini, iar duhul rău îi învață de pe margini să se înstrăineze de lucrarea luminii, și iată, s-au ivit căderi, nu mântuire, căci sata-na e cu ascunsul, e cu dărâmarea și cu despărțirea prin ascundere, iar apoi joacă teatru de toată pomina creștinii, căci se ascund, și nu vor să se știe dedesubturile lor, căci dedesubturi se numesc cele care nu se vor a fi știute de la mijloc, și iată, fiilor care ați lucrat așa, căci ați aflat de Mine și v-ați dorit ai Mei și v-ați apropiat și v-ați făcut apoi pe margini legături împărțindu-vă necazurile, nemulțumirile, lipsurile, îndoielile, cărtirile, doririle pământești, compătimirile, vezi Doamne, legături de tot felul, cu totul schimbate față de cele adevărate dintre fiii cerului pe pământ, iar Eu am spus: *«Căutați mai întâi împărăția cerurilor, iar celelalte toate câte trebuie vă vor fi adăugate»*, iar dacă veți asculta așa veți avea și pâine și sănătate și mulțumire și purtare frumoasă în duhul frăției sfinte, și totul în Hristos, ca frați ai Lui duhovnicești.

O, nu s-a lucrat așa, nu s-a lucrat voia lui Dumnezeu cu credincioșie. S-au purtat creștinii unii cu alții ca toată lumea care se ajută pământește, iar vorbirea doi câte doi i-a adus la mari greșeli, la ascunderi, la minciună, la clevetiri, la căderi din har, căci ce poate ieși bun din vorbirile de pe margini?

Dorești lumea și te duci de la Mine în lume, creștine, și nu stai în ea cum stătea Lot în Sodoma, că te murdărești și tu și te abați de la legile vieții, o, că e șiret duhul care-ți șoptește la ureche, duhul lumii în care te duci să stai, iar ca să te mai smulg din prăpăd ca pe Lot, din mijlocul nelegiuitorilor lumii, o, nu pot, fiindcă tu ai plecat de capul tău și te-ai mânjit apoi cu de toate, iar Eu cum să te mai scot dacă ai lepădat binecuvântarea de peste tine? O, de ce-ai plecat de la Mine, de ce M-ai părăsit, fiule, de ce M-ai îndurerat, copile hrănit din cer cu Dumnezeu și purtat de mână ca să nu cazi, ca să nu te lovești, ca să nu te pierzi printre cei răi și plini de bube negre din creștet până în tălpi?

Se vor înspăimânta cu groază până și cei buni ai Mei de cele ce vor veni peste nelegiuirile de peste oameni, o, și ce va fi oare, cu mulțimea asta oarbă, fără ocrotire peste ea?

O, fiilor care nu v-ați deprins cu Dumnezeu peste pașii voștri, aveți grijă mare să nu muriți unii prin alții, să nu vă vătămați mersul și crucea vieții. Nu căutați să credeți că nu veți greși fără sfatul și ochiul cel din cer peste voi. Am venit pe pământ cuvânt ca să-Mi culeg din spini oile pribege și să le adun în strungă ca să le pot purta de grijă, căci peste lume vine vaiul, iar Eu, Domnul, nu voiesc să-l las să vină până ce nu-i voi pecetlui pe cei aleși și credincioși ai Mei, nu pe cei ce se aleg singuri de partea Mea și nu stau apoi până la capătul mersului.

O, nu de la Mine Însuși vin. Vin că Mă trimite Scriptura ca să-Mi adun oile și să-Mi pasc Eu Însuși oile Mele. Iată, este scris să iau oile din mâna păstorilor care nu le pasc și nu le poartă de grijă, și să le pasc Eu Însuși. De ce, oare, e așa de greu de crezut ceea ce este

scris să facă Dumnezeu? O, de ce te îndoiești, omule trufaș? Dumnezeu Făcătorul a toate nu poate El să împlinească cele scrise?

O, împăcați-vă cu Dumnezeu, voi cei ce ați greșit mult cu mintea și cu cuvintele. Ați greșit mult, ați avut prea multă încredere în mintea voastră și ați ridicat la cer greșeli fel de fel, fiilor. V-ați făcut legături pământești, pe margini, și n-ați voit să fie știute, o, și nu e bine, e viclenie acest fel de lucrare, fiilor. Viclenia este șarpe care-i șoptește omului să nu asculte de Dumnezeu și să mintă și să se ascundă de Dumnezeu și de frați ca Adam și Eva, căci șarpele se dă bine pe lângă om cu șoapta lui până ce îl desparte de Dumnezeu, și iată, e de strigat pe vreme de noapte să aibă Domnul milă de cei care așa lucrează în jurul acestui izvor al milei Mele.

Ceasul miezului de noapte, puneți-vă pentru el deșteptător dacă vă lipsește duhul temerii de Dumnezeu, duhul veghii, și așezați-vă înaintea Mea și stați de vorbă cu Mine, fiilor, și nu cumva să treceți cu vederea întâlnirea voastră cu Mine în ceasul miezului de noapte, o, nu cumva să se întâmple asta, și vegheați, fiilor, pentru această ascultare.

Proorocul Ilie, însoțitorul Meu în toată clipa, alături de Moise proorocul pentru mersul Meu între cer și pământ, mai ales acum atât de mult, atât de mult, iată-l în sfat cu fiii cuvântului Meu, iar Eu pun peste el binecuvântarea cea pentru lucrarea lui de trezire a multora mai înainte de ziua cea mare a arătării Mele, și îi dau de lângă Mine lucrul său să-l lucreze așa cum Scriptura l-a numit pe el pentru venirea Mea cea de acum ca să întoarcă pe mulți cu fața și cu mersul lor spre Dumnezeu.

— *O, Doamne, n-are cine să strige peste pământ întoarcerea oamenilor la calea vieții și la umilință multă ca să se ierte apoi păcatele lor multe și grele, că pe pământ nu are nimeni putere să strige, căci au căluș în gură cei care ar mai da să cheme la Dumnezeu lumea. Eu sunt numit de Scripturi ca să strig, iar mai întâi strig la cei care știu cuvântul venirii Tale și le spun lor așa:*

O, fiilor ascultători sau neascultători, dacă neascultarea de Dumnezeu v-a tras spre păcat, dacă nu vă puteți curăți de cele adunate în chip vinovat și viclean, adică pe furiș unii de alții, pe tăcute, și dacă nu vă veți împăca cu Dumnezeu la lumină, voi nu veți putea să mai luptați împotriva căderii voastre de la Dumnezeu, că iată, ați ajuns să nu mai fiți curați cu inima unii față de alții ca frați ai lui Hristos, că aproape toți aveți ascunderi unii de alții și s-au adunat acestea și vă culcați încă pe urechea că ele nu se știu, dar ele răsufală de fiecare dată pentru descurgerea lor, că așa lucrează încă paza lui Dumnezeu pentru voi ca să nu vă biruie rodul întunericii, cele ascunse de voi și dintre voi, căci ce știe unul nu este să știe și celălalt, o, și așa v-ați deprins să lucrați dacă așa lucrați lângă acest izvor viu, și iată, Domnul lucrează într-un fel între voi, iar voi în alt fel, măi fiilor. O, rugați-vă să nu pierdeți credința, căci voi vedeți ce rău vă este când se stinge lumina din perete în vreme de întuneric și de noapte, și nu uitați ce i-a spus Domnul lui Petru pentru vremea întunericii care venea peste cei credincioși de atunci, căci i-a spus: «Satana v-a cerut la Mine să vă cearnă, Petre, iar Eu am mijlocit la Tatăl să nu piară credința ta». O, fiilor, era nevoie să rămână Petru în credință ca să nu piară toți, ca să nu piardă toți lumina când va apărea întunericul lui satana.

O, fiilor, o, fiilor, nu umblați cu focul, nu scoateți sabia asupra lui Dumnezeu Cuvântul, Care vă ocrotește! Faceți-I Domnului bucurii, nu dureri, nu lacrimi! Fiți cu inimile curate, fiilor! Fugiți de vicleșug, de minciună fugiți, dar nu veți putea birui acestea, decât cu veghe peste voi, fiilor, iar când Domnul vă descoperă vouă pe cele ascunse, o, nu vă supărați, nu, ci bucurați-vă, că nu se poate să nu știe Domnul, să nu vadă Domnul cum lucrați, ce faceți, ce grăiți, iar eu de lângă Domnul vă rog pe voi acestea în ziua aceasta mare, o, fiilor.

— Eu, Domnul, cu Ilie merg, fiilor. Mergeți și voi cu însoțire sfântă pentru pașii voștri cu Mine, că va fi o zi când te voi chema, creștine, ca să te ocrotesc de cele ce vin curând peste Sodoma și Gomora, peste lume, peste tot pe unde se lucrează păcatul și-ți voi spune: „Vino acum!”, iar tu atunci vei avea ale tale să le lucrezi și vei rămâne de Mine, că n-ai să înțelegi ceea ce trebuie înțeles în clipa aceea, o, și rămâi, și nu vei fi scos ca Lot din foc, căci pentru Lot s-a rugat și a mijlocit Avraam și M-am dus Eu Însuși și l-am tras afară ca să dau foc cetății desfrâului, și iată, tu nu știi ce să faci cu tine și cu Mine când nu Mă primești, când te strig să vii, când nu tragi cu Mine ca să-ți asigur ocrotirea.

Și acum, iată, fiilor din cetatea Mea cu voi, iată ce vă dau! Vă întăresc mânuțele, picioarele, zâmbetul bucuriei că sunteți ai Mei și că vă am la lucrul zidirii și ivirii împărăției Mele între oameni pe pământ, căci v-am numit cu nume mare când v-am așezat să purtați peste voi postul venirii Domnului și să vă hrăniți cu hrană de rai, curată, pregătită de mânuțele voastre tot timpul, până la venirea Mea, și să-Mi înfloriți pe pământ floarea veșniciei, căci veșnicia începe pe pământ, și cade apoi cortina dintre văzutele și nevăzutele lui Dumnezeu, fiilor.

Iată, port Eu de grijă să meargă lucrul cel pentru frumusețea grădinii de la Maluri, iar voi sunteți sprijinul Meu, mânuțele Mele, puterea Mea, și sunteți purtați de îngeri și nu știți cât, și binecuvintez proaspăt lucrul Meu cu voi și pe voi, fiilor, iar și iar. Toate se vor împlini precum este scris, și de aceea așez peste voi puterile cerești să lucreze cu voi și prin voi și să asculte de ele cele ce se vor lucra în toată vremea de până la praznicul șaptezecimii cuvântului Meu pe pământul român, fiilor.

Mai pun un strop de puteri la lucrul peste voi ca să mai așez cuvânt în carte după ce ați condus spre Tatăl pe mămicuța cea cu mulți copii născuți și crescuți cu Domnul, pe fiica cea mare a păstorului Daniel, o, și este ea la cântarul vieții și a fost așteptare acolo din partea celor după trup copii ai ei, că așa e la cântar, se așteaptă mijlocitori mai întâi dintre cei din casa aceea. O, n-a fost să fie nimeni, fiilor. Toți copiii ei s-au tras până la unul spre fiii lumii, toți. Urmează acum cei după duh ai acestei mămicuțe, și am trimis dintre ai Mei din cetate ca să desfacă drumul ei și să mângâie îndurerarea ei de la pierderea copiilor ei, pe care i-a văzut acum adunați și goi de viață sfântă până la unul.

Și a fost să se umble la trupul păstorului Daniel și a fost să vedeți întregimea lui după cincisprezece ani de la trecerea lui la Tatăl. O, iată ce înseamnă un lucrător de-al Meu, din lucrarea aceasta a venirii Mele din vremea aceasta! V-am dat mângâiere la vederea acestei minuni pentru cel ce atât de mult a lucrat pentru Mine, crezând ca nimeni altul în tot cuvântul care a ieșit din gura Mea, și a slujit el pe trâmbița Mea Verginica până la suirea ei la Domnul și a suferit prigoană tot timpul, și apoi închisoare grea și pândă de peste tot asupra pașilor lui și a mers el prin greu până la hotarul vieții și i-am dat odihna multei lui trudiri, și acum a primit-o pe fiica lui cea mare și diavoli fug și nu știu unde să se mai ascundă, căci se tem.

Acum, fiilor din cetate, faceți rânduiala cuvenită pentru această unire cu cerul a acestei mămicuțe, iar celor din casa și din neamul ei le spun așa:

Faceți Domnului rugăciuni de umilință, nu mai faceți copii, că vi-i ia satana pe toți spre bucuria lui, că nici voi n-ați iubit viața cu Domnul. O, luptați-vă să vă biruiți trupul, prin care ați căzut de la Dumnezeu, de la viață sfântă pentru o viață cu păcat! Nu vă bucurați de zilele voastre de acum, ci mai degrabă plângeți după cer, căci ați greșit amar, fiilor! O, ce veți face la cântarul vieții când veți ajunge și voi? Plâng de la voi, plânge Domnul de la viața voastră iubitoare de păcat. Sunteți pomeniți la jertfelnicul din mijlocul cetății cuvântului Meu, iar voi închideți Domnului ușa, închideți milei Domnului și nu vreți să fiți sfinți. O, veniți-vă în fire! Vă trebuie care de umilință. Voi sunteți străini de voia Mea, pe care v-am cerut-o vouă de mici. Acum umiliți-vă și rugați-vă să vă vină în inimi darul umilinței.

Și acum, fiilor din cetate, opresc aici cuvântul Meu de azi, iar voi să-Mi deschideți peste o săptămână iarăși, și încă voi scrie în carte ce este de scris în ea. Amin, amin, amin.

20-07/02-08-2024